

De bar is gevuld en de glazen gevulder
De barman schenkt gul van het schuimende goud
We zijn nog alleen, maar nu zijn we het samen
De kachel is warm en de glazen zijn koud
Straks keren we terug naar de straten
Straks pakken we ons leven weer op
Maar de kelder ligt nog vol met vaten
Dus voorlopig hoeft niemand naar huis

En hee hoo, de vaten zijn open
Het schuim aan de mond bij het licht van de maan
En hee hoo, de vaten zijn open
Vannacht gaan we drinken, tot niemand meer kan staan

0900-VIKTOR (*Skolion, Hierbij dan, 2017*)

(cc) 2020, Olax, De Bozige Bui
Redactie: Marieke Smits
ISBN: 9789464056143
olax.nl

O lax

***Met rasse schreden
naar het laatste feest***

Een sonnettenkransenkrans

Een bierkaart in jambische pentameter

Over deze bundel

Een sonnettenkrans is een serie van veertien sonnetten, waarvan iedere laatste regel de eerste regel van het volgende sonnet vormt, en waarvan alle eerste regels bij elkaar een vijftiende sonnet vormen: het meestersonnet.

Een sonnettenkransenkrans is een krans van veertien sonnettenkransen. Honderdzesennegentig sonnetten, veertien meestersonnetten, en één grootmeestersonnet. De eerste Nederlandstalige sonnettenkransenkrans verscheen in 2016 onder de naam *Een kruisweg van alledaags leed* (Bas Jongenelen en Martijn Neggers, uitgeverij Geroosterde hond). Twee jaar later liet ik mij door dat herculische meesterwerk inspireren, en nam ik de vorm over: tweehonderdelf gediggies, gebundeld in één handzaam boekje. Dat is inmiddels in een herziene versie uitgebracht met de naam *De argumenten liegen er niet om*. Een tweede bundel, *'t Is egoïstisch maar 't is mooi geweest*, verscheen, kort erop gevolgd door *Ik maak er gauw een eind aan, en ik kom*.

En ook het boekje dat u nu in handen heeft, maakt deel uit van de logische volgende stap: het is het vierde deel van een sonnettenkransenkransenkrans: zevenentwintighonderdvierenveertig sonnetten, honderdzesennegentig meestersonnetten, veertien grootmeestersonnetten, en één oppergrootmeestersonnet.

De stijl voor deze reeks is vastgelegd: jambische pentameters, drie gekruiste kwatrijnen en een gepaard distichon, en enkel mannelijk rijm.

Met rasse schreden naar het laatste feest is een uiting van mijn liefde voor bier, in al z'n vormen, geuren, kleuren en vooral smaken. Elk hoofdstuk behandelt veertien biertjes, ietwat losjes gerangschikt op soort: pilsener; alcoholarm; blond; bruin; tripel; gerstewijn; bockbier; winterbier; tarwebier; pale-ale; porter; stout; fruitige drankjes die volgens sommigen niet eens bier zijn; en in het laatste hoofdstuk veertien van de lekkerste biertjes die ik ooit gehad heb (met de absolute nummer 1 als afsluiter).

Ik weet vrij veel van bier, maar ik ben nog steeds geen sommelier of connaisseur, maar slechts een enthousiaste liefhebber. De sonnetten gaan dan ook niet zozeer over het bier zelf, als meer over de omstandigheden waarin ik het dronk. Of soms zelfs niet dronk. Verwacht dus geen uitgebreide recensies, maar meer een serie korte anekdotes, want voor mij schrijft ieder biertje dat ik drink z'n eigen verhaaltje.

4.1. Met rasse schreden naar het laatste feest

4.1.1. Heineken Pilsener (Tox Bar)

Met rasse schreden naar het laatste feest
Waar pasjes maken is wat locals doen
De clientèle lijkt reeds wat verweesd
Ik ben nog scherp van geest, en heb fatsoen
Genoeg om niet te kotsen van wat men
Bij groot gebrek aan beter, maar aanvaardt
't Is groen en veel te koud, dus ik verwen
Mij met een kijkje op de drankenkaart
Een jongen knipoogt naar me, en zegt: "Hey!"
Maar slaat met zijn gebaar de plank hard mis
Ik krijg een fluitje voorgeschoteld. "Nee,
Het spijt me, maar ik houd niet zo van pis"

Ik kies cognac, al ben ik niet zo rijk
Ik drink het liever dan die paardenzeik

4.1.2. Bintang (Haags Beat Festival)

“Ik drink het liever dan die paardenzeik
Maar als er keuze is, kies ik toch voor
Iets lekkers,” geef ik hem geen ongelijk
Al meen ik, tussen neus en lippen door:
Dit groene flesje met een rode ster
Past prima bij dit Indo-festival
Met zo'n publiek waarmee een antiquair
Wel raad zou weten. Het smaakt bovenal
Naar meer, waardoor mijn muzikale maat
Er nu naar loert, want zijne is reeds leeg
Mijn focus, die nu slechts muziek beslaat
Negeert dat hij neemt wat ik van hem kreeg

“Het blijft,” zeg ik, terwijl hij mijne sneest
“Proletendrank, voor zwijn of ander beest”

4.1.3. Žubr (thuis)

Proletendrank, voor zwijn of ander beest
Of voor mijn gitarist, zijn naam is Jan
Die – ook al weet ik dat hij boeken leest –
Waarschijnlijk dit niet eens uitspreken kan
Ik mijd zijn blikbier met de bizonkop
Jan drinkt het (op een halve liter na
Die nu nog in mijn koelkast staat) zelf op
Ik vraag hem of het smaakte, hij zegt: “Ja
Nou nee, maar voor de prijs... Ach wat, het ging”
We moeten repeteren voor een gig
Een festival waarop ik liedjes zing
Ter eer en glorie van de Olax (ik)

Ik ben, in tegenstelling tot dit slijk
Geliefd door heel het volk, van arm tot rijk

4.1.4. Bavaria Pilsener (THE LIFE I LIVE)

Geliefd door heel het volk, van arm tot rijk
Al kost het op dit feest een flinke duit
En geeft zelfs de verkoper hem gelijk
Als ik zeg dat mijn psychotherapeut
Zegt dat Bavaria niet goed is voor
Mijn ziel, of voor de algehele sfeer
Maar hey, hij heeft niks anders, dus in koor
Schreeuwt heel mijn vriendengroep gewoon om meer
Ik vind het niet te zuipen, dit, maar ach:
Een nieuwe naam vraagt om een nieuw vergif
Het lijkt misschien wel Koninginnenach
Maar dit is vanaf nu THE LIFE I LIVE!

Het bruist niet meer, het gist niet eens; het bloeit
Van jong tot oud, door dik en dun: het vloeit!

4.1.5. Grolsch Premium Pilsner (Sniester)

Van jong tot oud, door dik en dun, het vloeit
En zet de zwarte kater op de kaart
Er wordt gedanst alsof het niemand boeit
Van Gaycafé de Pink tot in het Paard
En daar drink ik uit plastic bekers wat
Voorheen nog in een beugelfles zat – Man!
Ik zal je zeggen: of ik hier nou zat
Van word, of van de droeve deuntjes van
Dat meisje in die bunker van daarnet
Dat is mij om het even. 't Is oké
Vanavond hoef ik echt geen smaakpalet
Ik drink gewoon met ieder rondje mee!

Het boeit niet van welk soort muziek je houdt:
In elk café vindt men het gele goud

4.1.6. Brouwers Pilsener (een verjaardagsfeest)

In elk café vindt men het gele goud
Maar in de wit-met-blauwe blikken proeft
Wat Grolsch onopgemerkt voor Albert brouwt
Als iets waarvoor je niet je huis uit hoeft
Dus op dit Hollandse verjaardagsfeest
Met stoelen in een kring, en chips en taart
Muziek die echt niet nodig was geweest
Cadeautjes waarvoor niemand heeft gespaard
Is wat we drinken kansloos ongekoeld
En, ondanks dat het feestje laat begon
Haast op. De feesteling wordt uitgejoeld
Want roken mag alleen op het balkon!

Ook blijkt hoe zij de sloddervos verfoeit:
Wee hem die ooit de eerste druppel knoeit!

4.1.7. Jupiler (Kaderock)

Wee hem die ooit de eerste druppel knoeit
Die promoveert meteen tot schoonmaakploeg
Al zijn we uitgewerkt en doodvermoeid
Na twintig uur van 's ochtends veel te vroeg
Tot 's ochtends veel te laat dit festival
Te maken tot een onverwachts succes
(Zoals elk jaar). Het beste paard van stal
(Een sierpaard) ziet een haspel in de fles
Als hij, lijkt, voor het eerst de tap bedient
Hij heeft de hele dag geen fuck gedaan
Maar bleef, zijn onderdanen overziend
Als keizer boven het gepeupel staan

Natuurlijk kan hij niks, en gaat het fout
“Schenk tot de rand, en houd de fusten koud!”

4.1.8. Alfa Edel Pils (Pancho Bar)

“Schenk tot de rand, en houd de fusten koud
Veel meer dan dat hoeft iemand met een bar
Toch niet te kunnen?” Dikke korrels zout
In wonden leiden tot geharrewar
De barre baas? Die snapt het: adequaat
Tapt hij elk vaasje uit hetzelfde vat
De blijde barvrouw daarentegen slaat
De plank mis met het heilig gerstenat
Ik hang wat aan de bar, en ik bemoei
Me niet met wat mijn hart hardvochtig breekt:
Een stuurman aan de wal die ik verfoei
Laat aan haar zien hoe hij bekwaamheid faket

Het stuit me tegen mijn behaarde borst:
“Wee hem die ooit de laatste druppel morst!”

4.1.9. Tsingtao (青島啤酒) (Fat Kee)

Wee hem die ooit de laatste druppel most:
Want hem bekommt het net zoals de hond
De knuppel na het stelen van de worst
En in de pot, waar hij zichzelf in vond
Is hij gebeten. Komt de rekening
Dan wordt de laffe hond daarmee gestraft
De kassa hier zegt heel racistisch: "Ping!"
De staart tussen de benen, bijt niet, blaft
Niet, en betaalt de flinke kluif gedwee
"Wat was er dan zo duur?" ligt op zijn maag
De ober kijkt eens even met hem mee
En noemt 青島 als antwoord op zijn vraag

Zo schrikt de hond zich nog het apezuur
Die BTW betaalt men op den duur

4.1.10. Brand Pilsener (It Aude Beuthús)

Die BTW betaalt men op den duur
Maar drink de laatste slok niet voor het bier
Getapt is. Elke goede vriend is buur
En iedereen is hier gewoontedier
De vaste gasten op hun vaste plek
De vaste glazen in hun vaste hand
Met eigen bekers gooien ze een mec
Terwijl de waanzin van het vasteland
Van immigratie, drugs en politiek
Niet meer is dan een kort agendapunt
De gast is koning van een republiek
En heeft het op zijn goede vriend gemunt

Wie niet verliest is vijf minuten vorst
Ik heb geen smaak, maar zin; geen geld, maar dorst

4.1.11. Dommelsch (Musicon)

Ik heb geen smaak, maar zin; geen geld, maar dorst
Dus doe mij maar een pitcher en een glas
Of vijf. Vijf punkers, met een rauwe korst
Van scheurende gitaren, dubbelbas
En hard geschreeuw – en alles veel te snel
Vooral de drankconsumptie. Zestien jaar
Dan zit je door muziek en drank toch wel
Vol energie. Gevoelig is de snaar
Al lang niet meer. We raggen dronken door
Want alles moet kapot, elk instrument
Dat toch al uit elkaar valt. Metalcore
Bedekt als stijl het laken van talent

We zuipen! (Op z'n meest een glas per uur)
Ik wil het goudgeel goed, ik wil het puur!

4.1.12. La Trappe PUUR (Ambrosijn)

Ik wil het goudgeel goed, ik wil het puur
Dus zet nog maar een extra kratje koud
We komen uit Den Haag voor avontuur
En eten oesters en een duivenbout
Coquilles, reerug, en een soort bonbons
En kaviaar! Er is voor elk wat wils
Maar al die chique wijn is niks voor ons
Wij laven ons met die trappistenpils
De nectar passend bij de ambrosijn
De tongen komen los, de toon wordt hoog
En grofgebekt, al blijven spijzen fijn
Zo'n eerste avond op Schiermonnikoog

We blijven nog wel even hangen, hier
Ik noem het dan wel pils, maar dit is bier

4.1.13. Hertog Jan Pilsener (Metalcon)

Ik noem het dan wel pils, maar dit is bier
Zo'n pul drinkt toch verdomde lekker weg
Straks duik ik als een jonge wilde stier
Weer in het ruigemannenoverleg
Dat men de moshpit noemt. Van bier naar pit
Naar bier, naar burger, bier, naar goed gesprek
Met bier – wanneer ik naast de hertog zit
Dan zitten wij voldaan op onze plek
Maar al die kankerherrie: moet dat nou?
Naargeestig zoek ik mijn consumptiebon
Die alcohol die trek ik wel: ik wou
Dat ik wat beter tegen metal kon

Stomdrongen en voldaan maak ik plezier
Ik weet dat ik wat ik tekortkom vier

4.1.14. Export (een studentenhuus)

Ik weet dat ik wat ik tekortkom vier
Maar viereu doe ik hier in geen geval
Als een sadist en/of aalmoezenier
Besluit ik dat ik dit doneren zal
En mijn communicatiestrategie
Is slechts een briefje: "Gratis! Neem maar mee!
Twaalf liter blikpils voor de eerste die
Het wil. Al is geen blik van deze tray
Echt drinkbaar, zelfs niet als je doet alsof
Het smaakt naar wezels en bejaardenseks"
Ik exporteer het naar de binnenhof
Van mijn studentikoze wooncomplex

Twaalf liter, dankzij die studentengeest
Met rasse schreden naar het laatste feest

4.1.M.

Met rasse schreden naar het laatste feest
Ik drink het liever dan die paardenzeik
Proletendrank, voor zwijn of ander beest
Geliefd door heel het volk, van arm tot rijk
Van jong tot oud, door dik en dun, het vloeit
In elk café. Vindt men het gele goud
Wee hem die ooit de eerste druppel knoeit!
Schenk tot de rand, en houd de fusten koud
Wee hem die ooit de laatste druppel morst!
Die BTW betaalt men op den duur
Ik heb geen smaak, maar zin; geen geld, maar dorst
Ik wil het goudgeel goed, ik wil het puur

Ik noem het dan wel pils, maar dit is bier
Ik weet dat ik wat ik tekortkom vier

4.2. Ik weet dat ik wat ik tekortkom vier

4.2.1. Amstel Radler 0,0% (Musicon)

Ik weet dat ik wat ik tekortkom vier
't Is tijd dat ik een tijdje minder drink
Omdat ik door het alcoholvertier
Geregeld in de somberheid verzink
Daarnaast ben ik, toevallig, op de fiets
Dus kom maar op, een radler dan maar, wat?
Met twee procent? Nee, doe maar die met niets
Een soort Sneeuwitje waar de prins nooit zat
Van wordt. Ik vind het best: de geur van vers
Gemalen koffie ruikt naar jong en hip
Zo ook de lanterfantende stagiairs
Terwijl ik aan mijn limonade nip

Soms proost ik met de vorst van het heelal
Soms met het een-na-beste paard van stal